

**UCHWAŁA NR XXIX/420/20
RADY MIASTA KOŁOBRZEG**

z dnia 4 listopada 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Prezydenta Miasta Kołobrzeg

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, poz. 695 i poz. 1298) Rada Miasta Kołobrzeg uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę Pana..... na działania Prezydenta Miasta Kołobrzeg, dotyczące bezprawnego pobierania opłat za postój pojazdów w kołobrzesckiej strefie płatnego parkowania w wyniku nieprawidłowego oznakowania miejsc parkingowych w strefie.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi oraz pouczenie wynikające z treści art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego zawiera załącznik do uchwały.

§ 3. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miasta Kołobrzeg do przesłania skarżącemu niniejszej uchwały.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Piotr Lewandowski

Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi

Zgodnie z § 51a Statutu Miasta Kołobrzeg rozpatrzeniem skargi zajmowała się Komisja Skarg, Wniosków i Petycji. Po dokonaniu analizy dokumentów, wysłuchaniu skarżącego, Zastępcy Prezydenta ds. Gospodarczych, Naczelnika Wydziału Gospodarki Komunalnej i Lokalowej Urzędu Miasta, rady prawnego komisja ustaliła, co następuje:

Uzasadnienie faktyczne:

W dniu 9 października 2020 r. wpłynęła do Urzędu Miasta w Kołobrzegu skarga Pana na działania Prezydenta Miasta Kołobrzeg w zakresie bezprawnego pobierania opłat za postój pojazdów w kołobrzesckiej strefie płatnego parkowania. Skarżący uważa, że prawidłowe oznakowanie strefy płatnego parkowania jest w sytuacji, kiedy miejsce parkingowe w wyznaczonej strefie płatnego parkowania oznakowane jest zarówno znakiem pionowym, jak i poziomym. W tym zakresie skarżący powołał się m.in na:

- wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2017 r., (sygn. akt: II GSK 3447/15),

- wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 14 lutego 2018 r., (sygn. akt: I SA/Sz 897/17),

- Raport Najwyższej Izby Kontroli pt. "Funkcjonowanie płatnego parkowania w miastach" (nr ewidencyjny: 176/2018/P/18/089/LOP).

Prezydent Miasta, ustosunkowując się do skargi pismem z dnia 20 października 2020 r., wyjaśniła, co następuje:

Funkcjonowanie stref płatnego parkowania na terenie miasta Kołobrzeg obecnie reguluje Uchwała Nr Uchwała Nr XVI/223/19 Rady Miasta Kołobrzeg z dnia 9 grudnia 2019 r. w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania oraz opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych na terenie Gminy Miasto Kołobrzeg oraz sposobu ich pobierania. Wymieniona uchwała została podjęta na podstawie ustawowego umocowania sformułowanego w przepisach art. 13b ust.3 i 4, art. 13f ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2020 r. poz. 470 z późn.zm.).

Obowiązek ponoszenia opłat za postój pojazdu samochodowego w strefie płatnego parkowania wynika z ustawy o drogach publicznych i wydanej z jej upoważnienia uchwały Rady Miasta Kołobrzeg, stanowiącej akt prawa miejscowego, obowiązujący każdego na obszarze działania organu, który je ustanowił.

Strefa płatnego parkowania to wydzielony obszar miasta, oznaczony właściwymi znakami drogowymi, na którym istnieje obowiązek wnoszenia opłaty za postój pojazdu. Wyznaczona ona jest znakami D-44 „strefa płatnego parkowania” i D-45 „koniec strefy płatnego parkowania”. Znaki dotyczące strefy płatnego parkowania i miejsc postojowych w strefie mają charakter znaków informacyjnych i nie kładą obowiązku uiszczenia opłaty za postój w miejscach wyznaczonych tymi znakami, lecz informują, że w tych miejscach taki obowiązek istnieje z mocy prawa.

Z § 58 ust. 4 rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych wynika, że wjazd do strefy płatnego postoju oznacza się znakiem D-44 "strefa płatnego parkowania".

Natomiast wyjazd ze strefy płatnego parkowania jest oznaczony znakiem D-45 "koniec strefy płatnego parkowania".

W strefie miejsca do postoju pojazdu samochodowego wyznacza się znakami pionowymi D-18 "parking" oraz znakami poziomymi liniami: znakiem P-18 "stanowisko postojowe", P-19 "linia wyznaczająca pas postojowy".

Prezydent podkreśliła, że w świetle Uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego 7 sędziów NSA z dnia 9 października 2017 r. (sygn. akt: II GPS 2/17) opłatę za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania pobiera się, zgodnie z art. 13b ust. 1 w związku z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2020r. poz. 470 z późn. zm.) od korzystającego z drogi publicznej wyłącznie za postój w odpowiednio wyznaczonym do tego miejscu. NSA stwierdził, iż w świetle przepisów prawnych miejsca płatnego postoju wyznaczone w strefie płatnego parkowania to, co do zasady, miejsca podwójnie oznakowane: znakami pionowymi D-18 i znakami poziomymi typu P -18. Niemniej jednak to znaki pionowe informują o sposobie korzystania z drogi i dlatego tym znakom należałoby przypisać rolę decydującą w wyznaczeniu miejsca płatnego postoju. Miejsca postoju oznakowane w strefie płatnego parkowania wyłącznie znakiem poziomym nie spełniają wymagania miejsca wyznaczonego w rozumieniu art. 13b ust. 1 ustawy o drogach publicznych. Prezydent wyjaśniła, że aby można było mówić o wyznaczonym miejscu, nie wystarczy postawienie znaków informujących jedynie o strefie (D-44 i D-45), należy również miejsca postojowe w strefie tej oznaczyć. Wystarczające w tym względzie będzie zatem oznaczenie takiego miejsca znakiem D-18.

Taki sposób interpretacji, przywołanej powyżej Uchwały NSA, przyjmują również wojewódzkie sądy administracyjne, które są związane sposobem rozstrzygnięcia zaprezentowanym w Uchwale NSA, w tym Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie. W orzecznictwie przyjmuje się, że co do zasady, stanowisko organu, który wskazywał na możliwość istnienia konstrukcyjnie wydzielonych stanowisk postojowych w miejsce znaków poziomych, w tym P-18, uznać należało - wbrew twierdzeniom skarżącego - za prawidłowe, co do zasady (wyroki WSA w Szczecinie; I SA/Sz 320/18, I SA/Sz 939/18, I SA/Sz 367/18).

W zakresie skargi z roku 2018 na działanie Prezydenta Miasta Kołobrzeg w zakresie funkcjonowania stref płatnego parkowania, która uznana została za zasadną, Prezydent wyjaśniła, że na płatnych miejscach postojowych w Al. Św. Jana Pawła II w Kołobrzegu (na odcinku od ul. Katedralnej do ul. Łopuskiego – na wysokości Hotelu Centrum) wprowadzone zostało uzupełniająco oznakowanie poziome. Powyższe rozwiązanie umożliwia bezpieczne korzystanie z drogi wszystkim uczestnikom ruchu, ponieważ miejsca postojowe w analizowanym przypadku wyznaczone są na części chodnika w jednej płaszczyźnie z ciągiem pieszym, co mogło stwarzać niebezpieczeństwo dla użytkowników drogi. Druga sytuacja dotyczyła natomiast innej lokalizacji tj. w ul. Łopuskiego w Kołobrzegu na odcinku od ul. Armii Krajowej przy ORANGE. W tym przypadku miejsca postojowe oznakowane są znakami pionowymi, zostały one wyznaczone na zatoce postojowej, która stanowi konstrukcyjnie wyodrębniony element drogi. Dopuszczalność takiego oznakowania potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie wyrokiem z dnia 21 lutego 2019 r. sygn. akt. ISA/Sz 367/18.

Na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, które odbyło się w dniu 22 października 2020 r. oraz w dniu 26 października, komisja zapoznała się z Uchwałą Naczelnego Sądu Administracyjnego 7 sędziów NSA z dnia 9 października 2017 r. (sygn. akt: II GPS 2/17) oraz wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 21 lutego 2019 r. (sygn. akt. ISA/Sz 367/18), dot. decydującej roli znaków pionowych w wyznaczeniu miejsca płatnego postoju. Analizując kwestię ustalenia prawidłowego rozumienia "wyznaczenia" miejsca postoju w strefie płatnego parkowania, stanowiącego, w świetle art. 13b ust. 1 ustawy z dnia 25 marca 1985 r. prawo o drogach

publicznych (Dz.U. z 2020 r. poz. 470 z późn.zm), przesłankę poboru opłaty za parkowanie w takim miejscu, komisja ustaliła, że zestawiając funkcję znaków pionowych D-18 i poziomych P -18, określonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. z 2019 r., poz. 2311 z późn. zm.), oznaczenie znakami pionowymi jest wystarczające.

W oparciu o powyższe Komisja Skarg, Wniosków i Petycji wnosi do Rady o uznanie skargi za bezzasadną.

Uzasadnienie prawne

Stosownie do brzmienia art. 15 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym organem stanowiącym i kontrolnym w gminie jest rada gminy. Jednocześnie, zgodnie z art. 18b ust. 1 ww. ustawy rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli. W tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

Kompetencja rady gminy do rozpatrywania skarg dotyczących zadań lub działalności Prezydenta Miasta wynika jednocześnie z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 - rada gminy.

Zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku, gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Rady

Piotr Lewandowski